

KOHOUTÍ PAŘÁT

Kohout byl u Slovanů spojený s východem Slunce a bohyní Mokoš (či také se Svarogem nebo Chorsem – poznámka původce knihy)*. Obřadně jej stínali o dožínkách, ale též svatbách či masopustu.

* *V bájesloví Germánů, ale i Řeků a Íránců měl kohout (probouzející ze spánku smrti) významné postavení. Také u Slovanů hrál tento pták důležitou roli – byl podle tehdejších představ ohlašovatelem nového dne, spojeného s východem Slunce, a spolu s ním přinášel nový život. Tak jako jasný den následuje po tmavé noci, přichází s křikem kohouta probuzení, představující znovuzrození, zmrtvýchvstání.*

Mezi starobylé zvyky patřilo i vkládání ptačích vajíček nebo jejich hliněných a pomalovaných napodobenin k hrobové výbavě. Podle nejnovějších zjištění nejsou jejich nálezy vázány na věk, pohlaví nebo společenské postavení. Z dosavadních národopisných srovnání vyplývá, že jejich hlavní význam tkví ve spojení se silou, jež umožňuje vznik a věčnou obnovu života. S postupným přejímáním křesťanské víry našlo vejce své uplatnění mimo jiné ve výrobě velikonočních kraslic, jež mají připomínat zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

